

Liinu Lähde

Siunattu sukuveri

" Olen kertonut sinulle Aarnikylän
maailmanlopusta. Nyt kerron, kuinka sakeaa
sukuveri voikaan olla. "

- Liinu -

Liinu Lähde

Siunattu sukuveri

Liinu Lähde

Siunattu sukuveri

© 2020 Liinu Lähde

Kannen suunnittelu: Liinu Lähde

Sisuksen taitto: Liinu Lähde

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-80-2600-6

*” Olen kertonut sinulle Aarnikylän
maailmanlopusta. Nyt kerron, mitä sen jälkeen
tapahtui sekä sen, kuinka sakeaa sukuveri
voikaan olla. Oletko valmis? „*

-Liinu -

Aarnikylän uusi kirkko

Kämäräinen istui pöydän ääressä ja joi mustaa kahvia. Hän jätti maidon pois protestina diakonissalle, joka taannoin soikeutui hänen ruokailutottumuksiinsa. Tapaus sattui kaksi viikkoa sitten, pastorin poiketessa Honkajoen Purilaiseen. Juuri, kun hän oli puraisemassa ensimmäistä palaa hampurilaisesta, diakonissa lehahti paikalle.

Arvata saattoi, että suurena terveellisen ruuan puolustajana ja maallisen elämänmenon vastustajana, diakonissa koki oikeudekseen ohjeistaa pastoria. Kämäräinen kuunteli kaiken, mitä diakonissa kertoi rasvoista, juustoista, salaateista ja kastikkeista.

Ainoa, mikä tarjottimen asioista meni läpi, oli kahvi. Nainen tiesi pastorin mahaongelman ja laulamisen estävän palleatyrän ja siksi tämän oli oikeaoppista juoda kahvi maidon kanssa. Maito suojasi niitä ainoita jäljellä olevia limakalvoja kahvin purevalta vaikutukselta.

Kämäräisen pureskellessa viimeistä palaa, diakonissa lehahti taas tiehensä. Sarvet kasvoivat otsanahasta läpi. Oli ilmiselvää, että hän joi tulevaisuudessa kahvinsa ilman maitoa, ihan kiusallaankin! Hän ei halunnut apua mahaongelmiin ja vielä vähemmän palleatyrään. Taivaassa tarjottiin tervettä elämää maallisen vaelluksen päätyttyä.

Keittion pöydällä lepäsi papereita. Pappisyhdistys oli kokoontunut ja siellä keskusteltiin Aarnikylän uuden kirkon rakennussuunnitelmista. Rakennuslupa oli saatu ja seuraavaksi käynnistettiin rakennussuunnitelmat. Pappisyhdistys lupautui auttamaan suunnittelussa, Honkajoen Rakennusurakointi Oy oli valittu toteuttamaan itse rakennustyö.

Pastorit pohtivat erilaisia vaihtoehtoja kirkon rakennusmateriaaliksi. Ensin keskusteltiin hirsirakenteisesta kirkosta, mikä oli ekologinen vaihtoehto. Pitkän keskustelun jälkeen hirsi kuitenkin hylättiin, koska Aarnikylässä oli ollut jo kaksi puukirkkoa, mitkä kummatkin tuhoutuivat tulipalossa. Kolmatta kirkkoa tuli ei tullut nielemään.

Tulipalo nähtiin suurimpana uhkana uudelle kirkolle, vaikka oli käynyt selväksi, että kaksi edellistä tuomittiin tuhopoltoiksi. Maailmanloppukin tuli ja meni. Aarnikylään tahdottiin rakentaa uuden ajan symboli, mikä pysyi pystyssä ajanlaskun loppuun asti.

Seuraavaksi pohdittiin elementtirakenteista kirkkoa. Seinät valettaisiin paikan päällä. Tehtäisiin korkeat seinämuotit ja niiden sisään kaadettaisiin lujabetonia. Sen kuivuttua muotit poistettiin ja lisättiin ikkunat sekä ovet.

Lopuksi mietittiin myös tiilirakennetta, mikä oli Kämäräisen suosikki. Kauniin punasävyinen rakennus viesti Jumalan rakkaudesta kyläläisiä kohtaan. Pastorin mielestä rakkaus oli lähes aina punasävyistä, vaihdellen vaaleanpunaisesta, kirkaanpunaisten sävyjen kautta syvemmänpunaisiin.

Sydän oli punainen, veri oli punaista ja siten rakkauskin oli punaista. Diakonissan mielestä lähimmäisenrakkaus oli vadelmanpunaista tai marjapuuronväristä, päätellen siitä, että

Kämäräinen sai tältä lahjaksi aina kyseisillä väreillä kudotut villasukat. Joskus sukat olivat kokonaan vadelmanpunaiset tai toisinaan marjapuuronvärisen ja valkoisen kirjavat. Kerran diakonissa oli kutonut hänelle punaiset sukat.

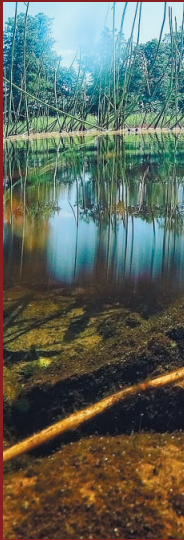
Kämäräinen luki kirjoja ja tiesi, että maailmanlopun jatkumolle oli olemassa pieni mahdollisuus. Aarnikylässä saattoi olla sellainen maanalainen magneettikenttä, mikä veti puoleensa omia onnettomuuksia. Diakonissan kutomat sukat tulivat sarjana, samoin kuin maanjäristykset tai tsunamiaallot. Niiden välissä oli vain pieni tauko.

Saattoihan se mennä niinkin, että joku kyläläisistä kantoi maailmanlopun aineksia sukuveressään. Kun veri kiehahti, soppa oli valmis ja onnettomuus tapahtunut. Loppuviimeksi ihminenkin oli kasa atomeja ja alkulimasta kehittyneitä soluja. Kämäräinen aavisti, että jotain oli tulossa.

Altaritaulun aihetta piti pohtia. Aarnikylän kirkossa altaritaulun paikalle saattoi laittaa myös jonkinlaisen asiaan kuuluvan veistoksen. Lisäksi piti miettiä, haluttiinko

Uusi kirkko on rakenteilla. Kämäräinen on kirkon ensimmäinen pappi. Asikainen etsii työntekijöitä ja onnistuu palkkauksessa varsin mainiosti. Mäkinen järjestää varpajaiset, mistä alkaa kohtalokas tapahtumasarja. Salaisuuksia paljastuu, katkerat ajatukset ja viha valtaavat alaa. Maailmanloppu leijuu pappilan olohuoneessa, arkusta vierii kasa kiviä, rannalla suudellaan ja rakkaus sykkii tummanpunaisena. Sukuveri on siunattu. Olkaa hyvät ja nauttikaa!

Siunattu sukuveri jatkaa siitä, mihin Liinu Lähteen esikoisteos, Siunattu maailmanloppu jäi. Mukana ovat tutut hahmot. Aarnikylään muuttaa uusia kyläläisiä, pieni neiti Nieminen syntyy ja saa yllättäen uusia aikuisia lähelleen. Siunattu sukuveri on edeltäjänsä kaltainen, humoristinen ja maalaisromanttinen tarina. Mukaan kutoutuu aimo annos syviä ja tummia sävyjä.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi